

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 16372/14
10.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

заступа , адвокат из Београда,

поднетој против Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 бр. 391-9243/2014-001 од 20.11.2014. године, у правној ствари признања патента, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против одлуке о трошковима поступка из става другог диспозитива решења Завода за интелектуалну својину 990 бр. 2014/1901-П-2003/0796 од 13.03.2014. године, којим је, у ставу првом диспозитива оглашено ништавим решење о признању патента бр. П-2003/0796 од 03.02.2010. године, којим је Привредном друштву "Сигма" д.о.о. из Куле, Улица Маршала Тита бр. 248/б, признат патент бр. 50648, за проналазак под називом "поступак за хлорисање воде", а према ставу другом диспозитива свака странка сноси своје трошкове проузроковане поступком.

Тужбом, поднетом овом суду дана 17.12.2014. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битних повреда правила поступка. Сматра да је оспорено решење засновано на погрешно утврђеном чињеничном стању, јер је одлучна чињеница коју је требало утврдити у овом поступку која странка је

проузроковала овај поступак, а тужилац истиче да је покретање првостепеног поступка проузроковао носилац патента Привредно друштво "Сигма". Тужилац је морао да покрене првостепени поступак, будући да је због наводне повреде патента, носилац патента иницирао спор пред Привредним судом у Београду у предмету П 11883/2011, будући да је поништај наведеног патента представљао једини начин одбране тужиоца од неоснованог тужбеног захтева носиоца патента. Стога сматра да је првостепени орган био дужан да обавезе носиоца патента да накнади трошкове поступка и то за састав поднесака од 150.000,00 динара, према важећој АТ, као и трошак плаћања таксе на предлог за оглашавање ништавим патента. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да му надокнади трошкове за састав тужбе према АТ у износу од 30.000,00 динара, увећану за судске таксе.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, напав да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је решењем бр. П-2003/0796 од 03.02.2010. године подносиоцу пријаве патента бр. П-796/03, Привредном друштву "Сигма" д.о.о. из Куле, Завод за интелектуалну својину признао патент бр. 50648 за проналазак под називом "поступак за хлорисање воде". Тужилац је дана 14.12.2011. године поднео предлог за оглашавање ништавим наведеног решења о признању патента, након чега је првостепени орган утврдио да решење о признању патента од 03.02.2010. године треба огласити ништавим и одредио да свака странка сноси своје трошкове проузроковане поступком. Тужилац је против наведеног првостепеног решења изјавио жалбу у делу решења о трошковима, због повреде правила поступка из члана 104. став 2. и 3. Закона о општем управном поступку. Тужени је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је поступак оглашавања ништавим решења о признању патента од 03.02.2010. године проузроковао тужилац, па како је поступак окончан у његову корист, то се не може применити одредба члан 104. став 2. закона о општем управном поступку, према којој поступак треба да буде окончан на штету странке која је поступак покренула како би друга страна имала право на накнаду трошкова.

Одредбом члана 104. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10). прописано је да када у поступку учествују две странке или више странака са супротним интересима, странка која је проузроковала поступак, а на чију штету је поступак завршен, дужна је да противној страни накнади оправдане трошкове настале у поступку.

Полазећи од наведеног, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења у ставу другом диспозитива, налазећи да је правилно првостепени орган одредио да свака странка сноси своје трошкове, с обзиром да је поступак покренуо тужилац, а поступак је окончан у његову корист.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, применом одредби чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...55/14), који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.01.2017. године, 24 У. 16372/14

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Дејан Ђурић

ЦРП